

Bryssel XXX
[...] (2019) XXX draft

KOMISSION TIEDONANTO

**Suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä
vuoden 2021 jälkeen**

KOMISSION TIEDONANTO

**Suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä
vuoden 2021 jälkeen**

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	3
1. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT	4
1.1. Soveltamisala.....	4
1.2. Suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvat tukitoimenpiteet	5
1.2.1. Tuki sellaisen sähkön hinnan nousun kompensoimiseksi, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten sisällyttämisestä hintoihin unionin päästökauppajärjestelmän mukaisesti (välilliset päästökustannukset).....	5
1.2.2. Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi.....	5
1.3. Määritelmät.....	5
2. YHTEISET ARVIOINTIPERIAATTEET.....	8
3. SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI PERUSSOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 3 KOHDAN C ALAKOHDAN NOJALLA	8
3.1. Tuki yrityksille toimialoilla, joiden katsotaan olevan alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretystä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia (tuki välillisille päästökustannuksille)	8
3.2. Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi	11
4. ARVIOINTI	14
5. ENERGIAKATSELMUKSET JA ENERGIANHALLINTA-JÄRJESTELMÄT	15
6. AVOIMUUS	15
7. RAPORTOINTI JA SEURANTA.....	16
8. SOVELTAMISAIKA JA TARKISTAMINEN	17
LIITE I.....	19
LIITE II	20
LIITE III	21

JOHDANTO

1. Jotta valtiontuki ei vääristäisi kilpailua sisämarkkinoilla ja vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan yhteisen edun vastaisella tavalla, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 107 artiklan 1 kohdassa määrätään periaatteesta, jonka mukaan valtiontuki on kiellettyä, ellei se kuulu poikkeusryhmiin, joista säädetään perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdassa, tai ellei komissio toteuta sitä sisämarkkinoille soveltuvaksi perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan nojalla. Perussopimuksen 42 ja 93 artiklassa, 106 artiklan 2 kohdassa sekä 108 artiklan 2 ja 4 kohdassa määrätään myös edellytyksistä, joiden täyttyessä valtiontuki soveltuu tai sen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille.
2. Perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella komissio voi katsoa valtiontuen edistävän tietyn sisämarkkinoille soveltuvan taloudellisen toiminnan kehitystä, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/87/EY¹ perustettiin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä unionissa, jäljempänä 'unionin päästökauppajärjestelmä', kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti. Direktiiviä 2003/87/EY muutettiin vuonna 2018² unionin päästökauppajärjestelmän kehittämiseksi ja laajentamiseksi kaudella 2021–2030.
4. Komissio julkaisi 11. joulukuuta 2019 Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevan tiedonannon, jossa esitetään toimia, joilla Euroopasta saadaan ilmastoneutraali vuoteen 2050 mennessä ja joilla puututaan myös muihin ympäristöongelmiin³. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman toteutus edellyttää, että puhtaan energian saantiin liittyvät politiikat mietitään uusiksi kaikkien talouden alojen, elinkeinoelämän, tuotannon ja kulutuksen, laajamittaisen infrastruktuurin, liikenteen, elintarvikkeiden ja maatalouden, rakentamisen, verotuksen ja sosiaalietuuksien osalta. Nämä toiminta-alat linkittyvät vahvasti toisiinsa ja myös vahvistavat toisiaan. Taloudellisten, sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien tavoitteiden välillä mahdollisesti tehtävien kompromissien suhteen on kuitenkin oltava tarkkana.
5. Niin kauan kuin monet kansainväliset kumppanit eivät ole yhtä kunnianhimoisia kuin unioni, on olemassa hiilivuodon riski joko siksi, että tuotanto siirretään unionista maihin, joilla on vaatimattomammat päästövähennystavoitteet, tai siksi, että unionin tuotteet korvataan hiili-intensiivisemmällä tuonnilla. Jos riski

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/410, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2018, direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kustannustehokkaiden päästövähennysten ja vähähiilisyyttä edistävien investointien edistämiseksi sekä päätöksen (EU) 2015/1814 muuttamisesta (EUVL L 76, 19.3.2018, s. 3).

³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Euroopan vihreän kehityksen ohjelma (COM(2019) 640 final).

toteutuu, kokonaispäästöt eivät vähene, mikä taas vie pohjan unionin ja sen teollisuuden pyrkimyksiltä saavuttaa Pariisin sopimuksen maailmanlaajuiset ilmastotavoitteet.

6. Valtiontuen valvonnan päätavoite EU:n päästökauppajärjestelmän yhteydessä on varmistaa, että kasvihuonekaasut vähenevät enemmän valtiontukitoimenpiteiden ansiosta kuin ilman tukea. Tavoitteena on myös varmistaa, että tuen myönteiset vaikutukset ovat suuremmat kuin sen kielteiset, sisämarkkinoiden kilpailua vääristävät vaikutukset. Valtiontuen on oltava välttämätöntä EU:n päästökauppajärjestelmän ympäristötavoitteen saavuttamiseksi (tuen tarpeellisuus) ja se rajoitetaan tavoitellun ympäristönsuojelun tason saavuttamiseksi tarvittavaan vähimmäismäärään (tuen oikeasuhteisuus) ilman, että kilpailu ja kauppa sisämarkkinoilla vääristyvät kohtuuttomasti.
7. Näissä suuntaviivoissa komissio vahvistaa edellytykset, joiden täyttyessä unionin päästökauppajärjestelmään liittyviä tukitoimenpiteitä voidaan pitää sisämarkkinoille soveltuvina perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Kaikkia ilmastoon liittyviä poliittisia välineitä, joilla on määrä saada aikaan kasvihuonekaasupäästöjen lisävähennyksiä vuoteen 2030 mennessä, tarkastellaan uudelleen ja muutetaan tarvittaessa. Tämän jälkeen komissio tarkistaa, onko näitä suuntaviivoja tarpeen muuttaa tai mukauttaa sen varmistamiseksi, että ne ovat johdonmukaisia ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa ja että niillä edistetään tämän tavoitteen saavuttamista toimintaedellytysten tasapuolisuudesta tinkimättä⁴.

1. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1.1. Soveltamisala

8. Näissä suuntaviivoissa vahvistettuja periaatteita sovelletaan ainoastaan direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 6 alakohdassa ja 10 b artiklassa säädettyihin erityisiin tukitoimenpiteisiin.
9. Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään näiden suuntaviivojen soveltamiseksi suuntaviivoissa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen⁵, sellaisina kuin ne ovat muutettuina tai korvattuina.
10. Arvioidessaan tukea yritykselle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on todettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, komissio ottaa huomioon vielä perimättä olevan tukimäärän⁶. Käytännössä komissio arvioi molempien tukitoimenpiteiden kumulatiivisen vaikutuksen, ja se voi keskeyttää

⁴ Ks. Eurooppa-neuvoston kokouksessaan 12. joulukuuta 2019 hyväksymät päätelmät.

⁵ Suuntaviivat valtiontuesta rahoitusalan ulkopuolisten vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja rakenneuudistukseen (EUVL C 249, 31.7.2014, s. 1).

⁶ Ks. yhdistetyt asiat T-244/93 ja T-486/93, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH v. komissio, ECLI:EU:T:1995:160, ja Komission tiedonanto – Sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtiontuen takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokas täytäntöönpano jäsenvaltioissa (EUVL C 272, 15.11.2007, s. 4).

uuden tuen maksamisen siihen saakka, että maksamaton perintämääräys on suoritettu.

1.2. Suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvat tukitoimenpiteet

1.2.1. Tuki sellaisen sähkön hinnan nousun kompensoimiseksi, joka johtuu kasvihuonekaasupäästöihin liittyvien kustannusten sisällyttämisestä hintoihin unionin päästökauppajärjestelmän mukaisesti (välilliset päästökustannukset)

11. Direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 6 kohdan nojalla jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön taloudellisia toimenpiteitä sellaisten toimialojen tai toimialojen osien hyväksi, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia edellyttäen, että tällaiset taloudelliset toimenpiteet ovat valtiontukisääntöjen mukaisia eivätkä etenkin aiheuta aiheettomia kilpailun vääristymiä sisämarkkinoilla.

1.2.2. Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäajan maksutta jaettavia oikeuksia energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi

12. Päästökauppadirektiivin 10 c artiklan mukaan jäsenvaltiot, jotka täyttävät tietyt ehdot, jotka koskevat asukasta kohti lasketun BKT:n tasoa unionin keskiarvoon verrattuna, voivat poiketa direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetystä periaatteesta, jonka mukaan maksuttomia päästöoikeuksia ei saa jakaa sähköntuotannolle. Nämä jäsenvaltiot voivat antaa laitoksille siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia sähköntuotantoa varten energia-alan nykyaikaistamiseksi, monipuolistamiseksi ja muuttamiseksi kestäväällä tavalla.

13. Kuten useissa komission päätöksissä on todettu⁷, siirtymäajan maksutta jaettavien päästöoikeuksien myöntäminen energia-alalle on SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, koska jäsenvaltiot luopuvat tuloista myöntämällä maksutta jaettavia päästöoikeuksia ja antavat valikoivan edun energia-alan toimijoille. Nämä toimijat voivat kilpailla muissa jäsenvaltioissa toimivien sähköntuottajien kanssa, mikä voi vääristää tai uhata vääristää kilpailua ja vaikuttaa kauppaan sisämarkkinoilla.

1.3. Määritelmät

14. Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan

(1) 'tuella' toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätyt perusteet;

⁷ Ks. esimerkiksi komission päätös SA.34385 – Bulgaria – Päästöoikeuksien maksutta jakaminen direktiivin 2003/87/EY 10 c artiklan mukaisesti vastineeksi sähköntuotantolaitoksiin ja energainfrastruktuuriin tehtävistä investoinneista (EUVL C 63, 20.2.2015, s. 1) ja komission päätös SA.34674 – Puola – Sähköntuottajille päästökauppadirektiivin 10 c artiklan mukaisesti maksutta jaettavat päästöoikeudet (EUVL C 24, 23.1.2015, s. 1).

- (2) 'tuen myöntämisaajalla' yhtä tai useampaa vuotta kauden 2021–2030 aikana. Mikäli jäsenvaltio haluaa myöntää tukea lyhyemmäksi ajaksi, sen olisi käytettävä viitejaksona tuensaajien tilikautta ja myönnettävä tukea vuosittain;
- (3) 'hiilivuodolla' mahdollista kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen lisääntymistä, kun yritykset siirtävät tuotantoa EU:n ulkopuolelle, koska ne eivät pysty siirtämään EU:n päästökauppajärjestelmän kustannuksia asiakkailleen ilman markkinaosuuden merkittävää vähentymistä;
- (4) 'tuen enimmäisintensiteetillä' tuen kokonaismäärää ilmaistuna prosenttiosuutena tukikelpoisista kustannuksista;
- (5) 'tuottamisella omaan käyttöön' sähkön tuotantoa laitoksessa, joka ei ole päästökauppadirektiivin 3 artiklan u kohdassa tarkoitettu "sähköntuottaja";
- (6) 'tuensaajalla' yritystä, joka saa tukea;
- (7) 'EU:n päästöoikeudella' siirrettävissä olevaa oikeutta yhden hiilidioksidiekvivalenttitonnin päästöön tietyssä aikana;
- (8) 'bruttoarvonlisäyksellä' bruttoarvonlisäystä tuotantokustannushintaan eli markkinahintaista bruttoarvonlisäystä, josta on vähennetty välilliset verot ja johon on lisätty mahdolliset avustukset;
- (9) 'Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihinnalla' EU:n päästöoikeuksien päivittäisten, toimituksesta tuen myöntämivuoden joulukuussa maksettavien yhden vuoden termiinihintojen (viimeisin tarjoushinta) keskiarvoa euroina tietyssä EU:n hiilipörssissä tuen myöntämivuotta edeltävänä vuonna 1. tammikuuta – 31. joulukuuta⁸;
- (10) 'hiilidioksidin päästökertoimella', joka ilmaistaan tonneina hiilidioksidia megawattituntia kohti (tCO_2/MWh), fossiilisista polttoaineista eri maantieteellisillä alueilla tuotetun sähkön hiilidioksidi-intensiteetin painotettua keskiarvoa. Painotus vastaa näiden fossiilisten polttoaineiden tuotantoyhdistelmää kyseisellä maantieteellisellä alueella. Hiilidioksidin päästökerroin lasketaan jakamalla energiateollisuuden hiilidioksidiekvivalenteina ilmoittama päästöjen määrä fossiilisista polttoaineista saadun sähkön bruttotuotannolla, joka ilmaistaan terawattitunteina (TWh). Näissä suuntaviivoissa maantieteellisiksi alueiksi katsotaan alueet, a) jotka koostuvat sähköpörssien kautta yhteen kytketyistä osamarkkinoista, tai b) joiden sisällä ei ole ilmoitettu ylikuormituksesta, ja molemmissa tapauksissa tuntikohtaiset seuraavaa vuorokautta koskevat sähköpörssien hinnat alueen sisällä poikkeavat toisistaan euroina (Euroopan keskuspankin päivittäiskurssi) enintään yhden prosentin merkittävässä määrässä kaikkia yhden vuoden tunteja. Tällainen alueellinen erottelu osoittaa, miten tärkeitä fossiilisia polttoaineita käyttävät voimalat ovat loppuhinnan määräytymiselle tukumarkkinoilla ja mikä niiden asema on marginaalilaitoksina. Pelkkä sähkökauppa kahden jäsenvaltion välillä ei tarkoita automaattisesti, että ne muodostavat ylikansallisen alueen.

⁸ Esimerkiksi vuodeksi 2023 myönnettävän tuen osalta se on tietyssä EU:n hiilipörssissä 1. tammikuuta 2022 – 31. joulukuuta 2022 tarjottujen joulukuuta 2023 koskevien viimeisimpien tarjoushintojen keskiarvo.

Koska jäsenvaltioiden alueista ei ole tarpeeksi asiaa koskevia tietoja, maantieteellisiin alueisiin kuuluu yhden tai useamman jäsenvaltion koko alue. Näin erotellaan seuraavat maantieteelliset alueet: Pohjoismaat (Ruotsi ja Suomi), Baltian maat (Liettua, Latvia ja Viro), Iberia (Portugali ja Espanja), Tšekki ja Slovakia (Tšekki ja Slovakia) sekä kaikki muut jäsenvaltiot erikseen. Hiilidioksidin alueelliset enimmäispäästökertoimet luetellaan liitteessä III. Jotta voitaisiin varmistaa sähköntuotannon lähteiden tasavertainen kohtelu ja välttää väärinkäyttömahdollisuudet, samaa hiilidioksidin päästökerrointa sovelletaan kaikkiin sähköntuotannon lähteisiin (tuottaminen omaan käyttöön, sähkön toimitussopimukset tai verkkojaku) ja kaikkiin tuensaajiin kyseisessä jäsenvaltiossa;

- (11) 'toteutuneella tuotoksella', joka ilmaistaan tonneina vuodessa, laitoksen toteutunutta tuotantoa vuonna t määritettynä jälkikäteen vuonna $t + 1$;
- (12) 'toteutuneella sähkönkulutuksella', joka ilmaistaan megawattitunteina, laitoksen toteutunutta sähkönkulutusta (mukaan lukien muualle siirretyn, tukikelpoisen tuotannon sähkönkulutus) vuonna t määritettynä jälkikäteen vuonna $t + 1$;
- (13) 'sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvolla', joka ilmaistaan megawattitunteina tuotostonnilta ja määritellään Prodcum-tasolla 8^9 , tuotekohtaista sähkönkulutusta sellaista tuotostonna kohti, joka on saatu kaikkein sähkötehokkaimmilla kyseisille tuotteille käytettävissä olevalla tuotantomenetelmällä. Sähkönkulutuksen tehokkuuden ajantasaisen vertailuarvon on oltava EU:n päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 2 kohdan mukainen. Sellaisten tukikelpoisiin aloihin kuuluvien tuotteiden, joille on vahvistettu polttoaineen ja sähkön vaihdettavuus komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/331¹⁰ liitteessä I olevassa 2 jaksossa, sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo määritellään samojen järjestelmän rajojen sisällä siten, että tuen määrää määritettäessä huomioon otetaan vain sähkön osuus. Vastaavat tukikelpoisten toimialojen tuottamien tuotteiden sähkönkulutuksen vertailuarvot luetellaan näiden suuntaviivojen liitteessä II;
- (14) 'toissijaisella sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvolla' [...] prosentin osuutta toteutuneesta sähkönkulutuksesta. Tämä muuttuja on määriteltävä komission päätöksellä yhdessä sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvojen kanssa. Se vastaa sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja soveltamalla saavutettua keskimääräistä vähennyspanosta (vertailuarvon mukainen sähkönkulutus / ennakoitu sähkönkulutus). Sitä sovelletaan kaikkiin tuotteisiin, jotka kuuluvat tukikelpoisiin toimialoihin, mutta joille ei ole määritelty omaa sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa.

⁹ Prodcum-luettelo on kaivannais- ja valmistusteollisuuden tuotteiden eurooppalainen luettelo: https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_NOM&StrGroupCode=CLASSIFIC&StrLanguageCode=EN&IntFamilyCode=&TxtSearch=prodcom&IntCurrentPage=1

¹⁰ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/331, annettu 19 päivänä joulukuuta 2018, päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti (EUVL L 59, 27.2.2019, s. 8).

2. YHTEISET ARVIOINTIPERIAATTEET

15. Arvioidessaan, voidaanko ilmoitetun tukitoimenpiteen katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, komissio analysoi yleensä, varmistaako toimenpidesuunnitelma, että tuen myönteinen vaikutus yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen ylittää sen kielteiset vaikutukset kauppaan ja kilpailuun.
16. Valtiontuki uudistusta koskevassa tiedonannossa, joka annettiin 8. toukokuuta 2012¹¹, kehoitettiin yksilöimään ja määrittelemään yhteiset periaatteet, joita komissio soveltaa aina arvioidessaan, soveltuuko tukitoimenpide sisämarkkinoille. Komissio katsoo siis, että tukitoimenpide on perussopimuksen mukainen, jos se täyttää seuraavat kriteerit: sillä on edistettävä yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti; se on kohdennettava tilanteeseen, jossa tuella saadaan aikaan sellainen merkittävä vaikutus, johon ei päästä markkinoiden omin toimin, esimerkiksi korjaamalla markkinoiden toimintapuute tai puuttumalla oikeudenmukaisuutta tai koheesiota koskevaan ongelmaan; sen on oltava yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen soveltuva politiikan väline; sen on muutettava yritysten käyttäytymistä niin, että ne harjoittavat sellaista ylimääräistä toimintaa, jota ne eivät harjoittaisi ilman tukea tai harjoittaisivat rajoitetusti tai eri tavalla taikka eri paikassa; tuen määrä ja intensiteetti on rajattava välttämättömään vähimmäismäärään; tuen kielteisten vaikutusten on oltava riittävän rajoitettuja; jäsenvaltioilla, komissiolla, talouden toimijoilla ja kansalaisilla on oltava mahdollisuus saada helposti käyttöönsä kaikki tarvittavat säädökset ja muut tuen myöntämistä koskevat tarpeelliset tiedot.
17. Jäljempänä jaksoissa 3.1 ja 3.2 kerrotaan tarkemmin näiden yleisten kriteerien pohjalta muodostetuista erityisistä soveltuvuusvaatimuksista, jotka näiden suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvien tukitoimenpiteiden on täytettävä.

3. SISÄMARKKINOILLE SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI PERUSSOPIMUKSEN 107 ARTIKLAN 3 KOHDAN C ALAKOHDAN NOJALLA

3.1. Tuki yrityksille toimialoilla, joiden katsotaan olevan alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia (tuki välillisille päästökustannuksille)

18. Tuki välillisille päästökustannuksille katsotaan sisämarkkinoille soveltuvaksi perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, jos jäljempänä mainitut edellytykset täyttyvät.
19. Tällaisen tuen tavoite on estää etenkin sellaisen hiilivuotoriskin merkittävä uhka, joka johtuu sähkön hintoihin siirretyistä EU:n päästöoikeusjärjestelmän kustannuksista, jos hinnat maksaneen tuensaajan EU:n ulkopuolisten kilpailijoiden sähkönhintoihin ei sisälly vastaavia hiilidioksidiin liittyviä kustannuksia eikä tuensaaja pysty siirtämään kustannuksia tuotteiden hintoihin menettämättä merkittävää markkinaosuutta. Hiilivuotoriskin välttäminen siten,

¹¹ COM(2012) 209 final.

että tuensaajia autetaan vähentämään altistumistaan tälle riskille, palvelee ympäristötavoitetta, sillä tuella pyritään välttämään kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjen lisääntyminen sen vuoksi, että tuotantoa siirtyy EU:n ulkopuolelle eikä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisestä ole tehty sitovaa kansainvälistä sopimusta.

20. Kilpailun vääristymisen riskin rajaaminen sisämarkkinoilla edellyttää, että tuki on rajattava aloille, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille sen vuoksi, että sähkön hintoihin siirretyistä kasvihuonekaasupäästöihin liittyvistä kustannuksista aiheutuu niille tosiasiallisesti merkittäviä välillisiä kustannuksia. Näissä suuntaviivoissa todellisen hiilivuodon riskin katsotaan aiheutuvan ainoastaan, jos tuensaaja toimii jollakin liitteessä I luetelluista toimialoista.
21. Jos jäsenvaltio päättää myöntää tukea vain osalle liitteessä I luetelluista aloista, alat on valittava objektiivisten, syrjimättömien ja avointen kriteerien perusteella.
22. Tukikelpoisella toimialalla jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuensaajat valitaan objektiivisten, syrjimättömien ja avointen kriteerien perusteella ja että tukea myönnetään periaatteessa samalla tavoin kaikille samalla toimialalla toimiville kilpailijoille, jos ne ovat samanlaisessa tilanteessa.
23. Valtiontuki katsotaan tarkoituksenmukaiseksi välineeksi päästökauppajärjestelmästä aiheutuvien välillisten kustannusten kompensoimiseksi riippumatta siitä, missä muodossa se myönnetään. Suorana avustuksena maksettavaa korvausta pidetään tässä yhteydessä tarkoituksenmukaisena välineenä.
24. Tuki soveltuu sisämarkkinoille vain, jos sillä on kannustava vaikutus. Jotta tuella olisi kannustava vaikutus ja sillä voitaisiin tosiasiallisesti estää hiilivuotoa, sitä on haettava ja se on maksettava tuensaajalle kustannusten aiheutumivuonna tai sitä seuraavana vuonna.
25. Jos tuki maksetaan vuonna, jona kustannukset ovat aiheutuneet, käytössä on oltava jälkikäteen suoritettavien maksujen mukautusmekanismi, jotta voidaan varmistaa, että mahdolliset liikaa suoritettut tukimäärät maksetaan takaisin ennen 1. heinäkuuta seuraavana vuonna.
26. Tuki on oikeasuhteista ja sen vaikutukset kilpailuun ja kauppaan ovat riittävän vähäiset, jos se on enintään 75 prosenttia aiheutuneista välillisistä päästökustannuksista. Sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvolla varmistetaan, että tehottomille tuotantoprosesseille annettu tuki pysyy rajallisena ja säilytetään energiatehokkaimpien teknologioiden levittämiseen suunnattu kannustava vaikutus.
27. Laitoskohtainen enimmäistuki tuotteiden valmistukseen liitteessä I luetelluilla toimialoilla on laskettava seuraavalla kaavalla:
 - a) Kun liitteessä II lueteltuja sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja sovelletaan tuensaajan valmistamiin tuotteisiin, vuonna t aiheutuneista kustannuksista laitoskohtaisesti maksettava tuen enimmäismäärä on

$$A_{\max t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times E \times AO_t$$

Tässä kaavassa A_i on tuki-intensiteetti desimaalilukuna (esim. 0,75), C_t on sovellettava hiilidioksidin päästökerroin (tCO_2/MWh) (vuonna t), P_{t-1} on Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintaa vuonna $t-1$ (euroa/ tCO_2), E on sovellettava tuotekohtainen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo, joka määritellään liitteessä II, ja AO on toteutunut tuotos vuonna t . Nämä käsitteet määritellään jaksossa 1.3.

- b) Kun liitteessä II lueteltuja sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoja ei sovelleta tuensaajan valmistamiin tuotteisiin, vuonna t aiheutuneista kustannuksista laitospohjaisesti maksettava tuen enimmäismäärä on

$$A_{\max_t} = A_i \times C_t \times P_{t-1} \times EF \times AEC_t$$

Tässä kaavassa A_i on tuki-intensiteetti desimaalilukuna (esim. 0,75), C_t on sovellettava hiilidioksidin päästökerroin (tCO_2/MWh) (vuonna t), P_{t-1} on Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintaa vuonna $t-1$ (euroa/ tCO_2), EF on liitteessä II määritelty toissijainen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvo, ja AEC on toteutunut sähkönkulutus (MWh) vuonna t . Nämä käsitteet määritellään jaksossa 1.3.

28. Jos laitos valmistaa tuotteita, joihin sovelletaan liitteessä II ilmoitettua sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa, sekä tuotteita, joihin sovelletaan toissijaista sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvoa, kunkin tuotteen sähkönkulutuksen osuus on laskettava suhteutettuna sen mukaan, miten monta tonnia sitä on tuotettu.
29. Jos laitos valmistaa tuotteita, jotka ovat tukikelpoisia (eli kuuluvat liitteessä I lueteltuihin tukikelpoisiin toimialoihin), ja tuotteita, jotka eivät ole tukikelpoisia, maksettava enimmäistuki on laskettava ainoastaan tukikelpoisten tuotteiden osalta.
30. Kun otetaan huomioon, että joillakin aloilla 75 prosentin tuki-intensiteetti ei välttämättä riitä varmistamaan riittävää suojaa hiilivuodon riskiltä, jäsenvaltiot voivat tarvittaessa rajoittaa yksittäisen yrityksen tasolla maksettavien välillisten kustannusten määrää [...] prosenttiin kyseisen yrityksen bruttoarvonlisäyksestä vuonna t . Yrityksen bruttoarvonlisäys on laskettava seuraavasti: liikevaihto + valmistus omaan käyttöön + muu varsinaisen toiminnan tuotto +/- varastojen muutos – tavaroiden ja palveluiden ostot (johon ei pidä sisällyttää henkilöstökustannuksia) – muut liikevaihtoon liittyvät tuoteverot, jotka eivät ole vähennyskelpoisia – tuotantoon liittyvät verot. Vaihtoehtoisesti se voidaan laskea myös lisäämällä henkilöstökustannukset bruttotoimintaylijäämään. Arvonlisäykseen ei sisällytetä kuluja eikä tuottoja, jotka yhtiön tilinpäätöksessä kirjataan rahoitustuotoiksi tai -kuluiksi tai muun kuin varsinaisen toiminnan tuotoiksi tai kuluiksi. Arvonlisäys lasketaan ”bruttoperiaatteella”, koska arvostuseriä (kuten poistoja) ei vähennetä¹².
31. Kun jäsenvaltio päättää rajoittaa yksittäisen yrityksen tasolla maksettavien välillisten kustannusten määrän [...] prosenttiin bruttoarvonlisäyksestä, rajoitusta

¹² Yritystoiminnan rakennetilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 295/2008 (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 13) vahvistetun oikeudellisen kehyksen mukainen koodi 12 15 0.

on sovellettava kaikkiin alalla toimiviin tukikelpoisiin yrityksiin. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa [...] prosenttiin bruttoarvonlisäyksestä asetettua rajaa vain osaan liitteessä I luetelluista aloista, alat on valittava objektiivisten, syrjimättömien ja avointen kriteerien perusteella.

32. Tuki voi kumuloitua seuraavien kanssa:

- a) muu valtiontuki, joka liittyy erilaisiin tukikelpoisiksi katsottaviin kustannuksiin,
- b) muu valtiontuki, joka liittyy samoihin osittain tai kokonaan päällekkäisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, ja muu valtiontuki, johon ei liity tukikelpoisiksi katsottavia kustannuksia, mutta vain siinä tapauksessa, että kumuloitumisen seurauksena tuen enimmäisintensiteetti tai tähän tukeen tämän jakson nojalla sovellettava tukimäärä eivät ylitä.

33. Komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Kun tällaista unionin rahoitusta myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki otetaan huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä noudatettu, edellyttäen kuitenkin, että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä sovellettavissa unionin säädöksissä vahvistettua suurinta mahdollista rahoitusastetta.

34. Tuki ei saa kumuloitua samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseen myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa, jos kumuloituminen johtaisi tässä jaksossa vahvistetun tuki-intensiteetin ylittymiseen.

35. Tukiohjelmat, joista tukea myönnetään, eivät saa kestoaltaan ylittää näiden suuntaviivojen voimassaoloaikaa (2021–2030).

3.2. Tuki, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi

36. Valtiontuen, joka liittyy mahdollisuuteen saada siirtymäkauden ajan maksutta jaettavia oikeuksia sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi päästökauppadirektiivin 10 c artiklan mukaisesti, katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, mikäli kaikkia seuraavia edellytyksiä on noudatettu:

37. Tuen tavoitteena on oltava energia-alan nykyaikaistaminen, monipuolistaminen ja muuttaminen kestäväällä tavalla. Tuettujen investointien on oltava turvalliseen ja kestäväan vähähiiliseen talouteen siirtymisen sekä vuoteen 2030 ulottuvien unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteiden¹³ ja Pariisin ilmastopöytäkirjassa ilmaistujen pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia.

38. Jos investointi johtaa lisääntyneeseen sähköntuotantokapasiteettiin, kyseessä olevan toiminnanharjoittajan on myös osoitettava, että se tai muu siihen

¹³ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuosille 2020–2030 (COM(2014) 15 final).

yhteydessä oleva toiminnanharjoittaja on poistanut käytöstä vastaavan määrän runsaampia päästöjä aiheuttavasta sähköntuotantokapasiteetista lisääntyneen kapasiteetin käyttöönottoon mennessä.

39. Tuki soveltuu sisämarkkinoille vain, jos sillä on kannustava vaikutus. Kannustavaa vaikutusta tapahtuu silloin, kun tuella kannustetaan tuensaajaa muuttamaan käyttäytymistään tavalla, joka ei toteutuisi ilman tukea. Tuella ei saa kattaa yritykselle toiminnasta joka tapauksessa aiheutuvia kustannuksia, eikä sillä saa korvata taloudelliseen toimintaan liittyvää tavanomaista liiketoimintariskiä.
40. Tuen myöntävän viranomaisen on tukihakemuksen vastaanottaessaan tarkistettava, että tuella on vaadittu kannustava vaikutus.
41. Tuki voidaan maksaa toiminnanharjoittajille jaettavina päästöoikeuksina vain, kun tarjouskilpailumenettelyn sääntöjen mukaisesti valitun investoinnin toteutuminen voidaan osoittaa.
42. Hankkeille, joiden kokonaisinvestointi ylittää 12,5 miljoonaa euroa, tuki voidaan myöntää vain tarjouskilpailumenettelyllä, joka käydään yhdellä kertaa tai useassa vaiheessa vuosina 2021–2030. Tässä tarjouskilpailumenettelyssä on
- a) noudatettava avoimuuden, syrjimättömyyden, yhdenvertaisen kohtelun ja moitteettoman varainhoidon periaatteita;
 - b) varmistettava, että ainoastaan hankkeet, jotka edistävät energiatuotannon rakenteen ja toimituslähteiden monipuolistamista, tarvittavaa rakenneuudistusta, ympäristönsuojelun parantamista ja infrastruktuurin jälkiasentamista, puhdasta teknologiaa, kuten uusiutuviin energialähteisiin liittyvää tekniikkaa, taikka energiatuotannon alan nykyaikaistamista, kuten tehokasta ja kestävää kaukolämpöä, sekä energian siirron ja jakelun alan nykyaikaistamista, voivat tehdä tarjouksen;
 - c) määritettävä selkeät, objektiiviset, avoimet ja syrjimättömät valintaperusteet hankkeiden asettamiselle paremmuusjärjestykseen, sen varmistamiseksi, että valitaan ainoastaan hankkeet
 - i. joissa kustannus-hyötyanalyysin perusteella varmistetaan positiivinen nettotulos päästöjen vähentämisessä ja saavutetaan ennalta määritetty merkittävä CO₂-vähennysten taso, ottaen huomioon hankkeen koko;
 - ii. jotka ovat lisähankkeita ja vastaavat selkeästi korvaus- ja nykyaikaistamistarpeisiin eivätkä aiheuta markkinavetoista energiankysynnän lisäämistä;
 - iii. joista saadaan paras vastine rahalle;
 - iv. jotka eivät edistä eivätkä paranna runsaasti päästöjä aiheuttavan sähköntuotannon taloudellista elinkelpoisuutta tai lisää riippuvuutta päästöjä aiheuttavista fossiilisista polttoaineista.
43. Hankkeille, joihin liittyvien investointien kokonaismäärä on alle 12,5 miljoonaa euroa, tuki voidaan myöntää ilman tarjouskilpailumenettelyä. Hankkeiden valinta on tässä tapauksessa tehtävä objektiivisten ja avointen kriteerien perusteella.

Tämän valintaprosessin tulokset on julkaistava julkisesti kommentoitaviksi. Jos samassa laitoksessa on toteutettu useampi kuin yksi investointi, niitä on arvioitava kokonaisuutena sen toteutukseksi, onko 12,5 miljoonan euron kynnysarvo ylitetty, paitsi jos kyseiset investoinnit ovat toisistaan riippumatta teknisesti toteutettavia tai taloudellisesti elinkelpoisia.

44. Komissio katsoo tuen olevan oikeasuhteista, jos tuki-intensiteetti ei ylitä 70 prosenttia investoinnin huomioon otettavista kustannuksista. Kaikki käytettävät luvut on ilmaistava määrinä ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tuki myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määräksi katsotaan avustuksen arvo. Useissa erissä maksettava tuki on laskettava sen nettonykyarvosta ensimmäisen erän myöntämisaikakohtana käyttäen komission asianmukaista viitekorkoa arvon diskonttaamiseksi, jotta huomioidaan ajan kuluminen. Tuki-intensiteetti lasketaan tuensaajaa kohden.
45. Tuki ei saa muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla erityisesti, jos tuki keskitetään rajoitetulle määrälle tuensaajia tai jos sillä todennäköisesti vahvistetaan tuensaajien markkina-asemaa (konsernitasolla).
46. Tuki voi kumuloitua seuraavien kanssa:
 - a) muu valtiontuki, joka liittyy erilaisiin tukikelpoisiksi katsottaviin kustannuksiin,
 - b) muu valtiontuki, joka liittyy samoihin osittain tai kokonaan päällekkäisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, ja muu valtiontuki, johon ei liity tukikelpoisiksi katsottavia kustannuksia, mutta vain siinä tapauksessa, että kumuloitumisen seurauksena tuen enimmäisintensiteetti tai tähän tukeen tämän jakson nojalla sovellettava tukimäärä eivät ylity.
47. Tukea voidaan myöntää samanaikaisesti useasta tukiohjelmasta tai se voi kumuloitua tapauskohtaisen tuen kanssa sillä edellytyksellä, että toimintaan tai hankkeeseen myönnetyn valtiontuen kokonaismäärä ei ylitä tässä jaksossa vahvistettuja tuen enimmäismääriä. Komission keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Kun tällaista unionin rahoitusta myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki otetaan huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä noudatettu, edellyttäen kuitenkin, että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä sovellettavissa unionin säädöksissä vahvistettua suurinta mahdollista rahoitusastetta.
48. Tuki ei saa kumuloitua samojen tukikelpoisten kustannusten kattamiseen myönnettävän vähämerkityksisen tuen kanssa, jos kumuloituminen johtaisi tässä jaksossa vahvistetun tuki-intensiteetin ylittymiseen.
49. Tukiohjelmat, joista tukea myönnetään, saavat olla kestoaltaan enintään vuodet 2021–2030.

4. ARVIOINTI

50. Kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi komissio voi vaatia, että tietyistä tukiohjelmista tehdään jälkiarviointi. Arvioinnit tehdään tukiohjelmille, joissa mahdollinen kilpailun vääristyminen on erityisen suurta, toisin sanoen ne voivat uhata rajoittaa tai vääristää kilpailua merkittävästi, jos niiden täytäntöönpanoa ei tarkisteta hyvissä ajoin.
51. Arvioinnin tavoitteiden vuoksi ja jotta voidaan pitää jäsenvaltioihin ja pienempiin tukihankkeisiin kohdistuva hallinnollinen rasitus kohtuullisena, arviointia edellytetään vain tukiohjelmista, joiden talousarvio on suuri tai joihin sisältyy uusia ominaispiirteitä, tai kun on odotettavissa merkittäviä markkinoihin, teknologiaan tai sääntelyyn liittyviä muutoksia. Arvioinnin suorittajan on oltava valtiontuen myöntävästä viranomaisesta riippumaton asiantuntija, ja arviointi on tehtävä komission toimittamien yhteisten menetelmien mukaisesti. Arviointi on julkistettava. Jäsenvaltion on ilmoitettava tukiohjelman yhteydessä alustava arviointisuunnitelma, joka on olennainen osa komission ohjelmasta tekemää arviointia.
52. Arviointi on toimitettava komissiolle riittävän ajoissa, jotta se voi tarvittaessa harkita tukiohjelman voimassaolon jatkamista, ja joka tapauksessa tukiohjelman voimassaolon päättyessä. Arvioinnin tarkka laajuus ja yksityiskohtaiset säännöt määritetään tukiohjelman hyväksymispäätöksessä. Kyseisen arvioinnin tulokset on otettava huomioon päätettäessä tulevista tukitoimenpiteistä, joilla on samankaltainen tavoite.

5. ENERGIAKATSELMUKSET JA ENERGIANHALLINTAJÄRJESTELMÄT

53. Jakson 3.1 nojalla myönnetyn tuen osalta jäsenvaltiot sitoutuvat varmistamaan, että tuensaaja noudattaa velvoitetta tehdä energiatehokkuusdirektiivin (direktiivi 2012/27/EU)¹⁴ 8 artiklassa tarkoitettu energiakatselmus. Katselmus voidaan tehdä joko itsenäisenä katselmuksena tai sertifioidun energianhallintajärjestelmän tai ympäristöasioiden hallintajärjestelmän, esimerkiksi EU:n ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmän (EMAS)¹⁵, puitteissa. Jos energiakatselmuksen tekemistä koskeva velvoite ei koske tuensaajaa energiatehokkuusdirektiivin 8 artiklan 4 kohdan nojalla, jäsenvaltiot sitoutuvat todentamaan, että tuensaaja tekee energiakatselmuksen neljän vuoden kuluessa ensimmäisestä tukihakemuksestaan ja sen jälkeen aina neljän vuoden välein, paitsi jos tuensaaja tekee katselmuksen sertifioidun energianhallintajärjestelmän tai ympäristöasioiden hallintajärjestelmän puitteissa.
54. Jäsenvaltiot sitoutuvat seuraamaan myös, että energiatehokkuusdirektiivin 8 artiklan 4 kohdan nojalla energiakatselmuksen tekemistä koskevan velvoitteen piiriin kuuluvat tuensaajat

¹⁴ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1–56.

¹⁵ Asetus (EY) N:o 1221/2009 organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä), EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1–4.

- a) noudattavat katselmuksesta tehtävän raportin suosituksia siltä osin kuin niiden edellyttämien investointien takaisinmaksuaika on enintään [5] vuotta ja investointien kustannukset ovat oikeasuhteisia, tai
- b) pienentävät sähkönkulutuksensa hiilijalanjälkeä esimerkiksi asentamalla laitoksensa alueelle uusiutuvan energian tuotantolaitoksen (joka tuottaa vähintään 50 prosenttia sähköntarpeesta) tai tekemällä sopimuksen hiilidioksidittomasti tuotetun sähkön hankinnasta, tai
- c) investoivat tukisummasta huomattavan osuuden eli vähintään 80 prosenttia hankkeisiin, joilla saadaan vähennettyä laitoksen kasvihuonekaasupäästöjä merkittävästi ja huomattavasti alle EU:n päästökauppajärjestelmässä maksutta jaettavia päästöoikeuksia varten sovellettavan vertailuarvon.

6. AVOIMUUS

55. Jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien tietojen julkaiseminen internetissä kattavalla valtiontukisivustolla kansallisella tai alueellisella tasolla:

- a) hyväksytyn tukiohjelman tai yksittäisen tuen myöntämistä koskevan päätöksen ja sen täytäntöönpanosääntöjen koko teksti tai linkki siihen;
- b) tuen myöntävän viranomaisen nimi tai myöntävien viranomaisten nimet;
- c) kunkin tuensaajan tunnistetiedot;
- d) kullekin tuensaajalle myönnetyn tuen muoto ja määrä;
- e) myöntämispäivä;
- f) yrityksen tyyppi (pk-yritys vai suuryritys);
- g) alue, jolla tuensaaja sijaitsee (NUTS II-tasolla);
- h) pääasiallinen toimiala, jolla tuensaaja harjoittaa toimintaa (NACE-kolminumerotasolla).

56. Tästä vaatimuksesta voidaan luopua, jos yksittäisen tuen määrä on alle 500 000 euroa.

57. Nämä tiedot on julkaistava tuen myöntämispäätöksen tekemisen jälkeen, ne on säilytettävä vähintään 10 vuoden ajan ja niiden on oltava rajoituksetta yleisön saatavissa.

7. RAPORTOINTI JA SEURANTA

58. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain kertomukset neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589¹⁶ ja komission asetuksen (EY) N:o 794/2004¹⁷ mukaisesti.
59. Mainituissa asetuksissa vahvistetun vaatimuksen lisäksi jäsenvaltioiden on sisällytettävä vuosittaisiin kertomuksiinsa seuraavat tiedot:
- a) tuensaajien nimet ja näiden omistamien tukea saaneiden laitosten nimet;
 - b) toimiala tai -alat, jolla yksittäiset tuensaajat toimivat (NACE-koodin 4-numerotason tarkkuudella);
 - c) vuosi, jonka osalta tuki myönnetään, ja vuosi, jonka aikana se maksetaan;
 - d) kunkin tukea saaneen laitoksen toteutunut tuotos asianomaisen toimialan osalta;
 - e) kunkin tukea saaneen laitoksen sähkönkulutuksen toteutunut taso (mikäli tukea on annettu toissijaisen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvon perusteella);
 - f) Euroopan unionin päästöoikeuksien termiinihintaa, jota käytetään laskettaessa tuen määrää tuensaajaa kohti;
 - g) tuen intensiteetti;
 - h) kansallinen hiilidioksidin päästökerroin.
60. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikista tuen myöntämiseen liittyvistä toimenpiteistä pidetään yksityiskohtaista kirjanpitoa. Tällaisen kirjanpidon on sisällettävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että edellytyksiä, jotka koskevat tukikelpoisia kustannuksia ja tuen sallittua enimmäisintensiteettiä, on noudatettu soveltuvin osin. Nämä tiedot on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämispäivämäärästä ja toimitettava pyynnöstä komissiolle.
61. Kaikkina vuosina, joina jaksossa 3.1 tarkoitettujen tukiohjelmien talousarvio ylittää 25 prosenttia päästöoikeuksien huutokauppaamisesta saaduista tuloista, kyseisen jäsenvaltion on päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 6 kohdan mukaisesti julkaistava raportti, jossa esitetään ylityksen syyt. Raporttiin on sisällytettävä asiaankuuluvat tiedot niiden suurten teollisuuskäyttäjien sähkön hinnoista, jotka hyötyvät ohjelmasta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta luottamuksellisten tietojen suojaa koskevia vaatimuksia. Raporttiin on sisällytettävä myös tiedot siitä, onko otettu asianmukaisesti huomioon muut toimenpiteet, joilla välillisiä hiilidioksidikustannuksia alennetaan kestävästi keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
62. Edellä jaksossa 3.2 tarkoitettua tukea saavien sähköntuottajien ja verkonhaltijoiden on raportoitava vuosittain 28. helmikuuta mennessä valittujen investointiensa täytäntöönpanosta, mukaan lukien maksutta jaettujen

¹⁶ EUVL L 248, 24.9.2015, s. 9.

¹⁷ EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1.

päästöoikeuksien ja investoinneista aiheutuneiden kulujen tasapaino ja tuettujen investointien tyypit.

8. SOVELTAMISAIKA JA TARKISTAMINEN

63. Näillä suuntaviivoilla korvataan 1. tammikuuta 2021 alkaen 5. kesäkuuta 2012 julkaistut suuntaviivat tietyistä päästökauppajärjestelmään liittyvistä valtiontukitoimenpiteistä vuoden 2012 jälkeen¹⁸.
64. Komissio soveltaa näissä suuntaviivoissa vahvistettuja periaatteita 1. tammikuuta 2021 – 31. joulukuuta 2030.
65. Komissio soveltaa näitä suuntaviivoja 1. tammikuuta 2021 alkaen kaikkiin ilmoitettuihin tukitoimenpiteisiin, joista se tekee päätöksen sen jälkeen, kun suuntaviivat on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, vaikka kyseisistä hankkeista olisi ilmoitettu sille jo ennen suuntaviivojen julkaisemista. Valtiontuen sääntöjenvastaisuuden arvioinnissa sovellettavien sääntöjen määräytymisestä annetun komission ilmoituksen¹⁹ mukaisesti sääntöjenvastaista tukea arvioidaan niiden sääntöjen mukaisesti, jotka olivat voimassa päivänä, jona tuki myönnettiin.
66. Komissio mukauttaa näitä suuntaviivoja vuonna 2025 saattaakseen sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvot ja hiilidioksidipäästökertoimet ajan tasalle. Komissio arvioi vuonna 2025 myös sitä, onko saatavilla sellaisia lisätietoja, joiden perusteella voidaan kehittää liitteessä III kuvattuja hiilidioksidipäästökertoimien laskennassa käytettyjä menetelmiä eli ottaa huomioon vähähiilisten teknologioiden yhä tärkeämpi rooli EU:n sähkömarkkinoiden hinnanmuodostuksessa. Jäsenvaltioiden on tämän seurauksena mahdollisesti mukautettava omia ohjelmiaan saattaakseen ne mukautettujen suuntaviivojen mukaisiksi.
67. Komissio voi päättää näiden suuntaviivojen tarkistamisesta tai mukauttamisesta milloin tahansa, jos se on tarpeen kilpailupolitiikkaan liittyvistä syistä tai muiden unionin politiikanalojen tai kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi.

¹⁸ EUVL C 158, 5.6.2012, s. 4.

¹⁹ EUVL C 119, 22.5.2002, s. 22.

LIITE I

Toimialat, jotka ovat alttiita todelliselle hiilivuodon riskille välillisten päästökustannusten vuoksi

	NACE-koodi	Kuvaus
1.	14.11	Nahkavaatteiden valmistus
2.	24.42	Alumiinin valmistus
3.	20.13	Muiden epäorgaanisten peruskemikaalien valmistus
4.	24.43	Lyijyn, sinkin ja tinan valmistus
5.	17.11	Massan valmistus
6.	17.12	Paperin, kartongin ja pahvin valmistus
7.	24.10	Raudan, teräksen ja rautaseosten valmistus
8.	19.20	Jalostettujen öljytuotteiden valmistus

Alojen määrittämisessä käytetyn menetelmän lähtökohtana on tarkistetun päästökauppadirektiivin 10 b artiklassa määritelty hiilivuotoindikaattori, joka on laskettu pelkästään välillisten kustannusten perusteella. Korvausta voidaan maksaa aloilla, joilla välillinen hiilivuotoindikaattori on 0,2. Lisäksi alan kaupan merkittävyyden on oltava vähintään 20 prosenttia ja välillisen päästöintensiteetin vähintään 1 kgCO₂/EUR. Arvot lasketaan NACE-koodin 4-numerotasolla käyttämällä tietoaaineistoja, joita käytetään myös maksutta jaettavien päästöoikeuksien myöntämistä varten käytettävän hiilivuodon riskiä koskevan luettelon laatimisessa.

LIITE II

Sähkönkulutuksen tehokkuuden vertailuarvot tuotteille, jotka kuuluvat liitteessä I esitettyihin NACE-koodeihin

LIITE III

Alueelliset hiilidioksidin päästökertoimet, enimmäismäärä eri maantieteellisillä alueilla (tCO₂/MWh)

Alueet		Sovellettava hiilidioksidin päästökerroin
Iberia	Espanja, Portugali	[...]
Baltian maat	Latvia, Liettua, Viro	[...]
Pohjoismaat	Ruotsi, Suomi	[...]
Tšekki-Slovakia	Tšekki, Slovakia	[...]
Belgia		[...]
Bulgaria		[...]
Tanska		[...]
Saksa		[...]
Irlanti		[...]
Kreikka		[...]
Ranska		[...]
Kroatia		[...]
Italia		[...]
Kypros		[...]
Luxemburg		[...]
Unkari		[...]
Malta		[...]
Alankomaat		[...]
Itävalta		[...]
Puola		[...]
Romania		[...]
Slovenia		[...]
Yhdistynyt kuningaskunta		[...]